

Dosarul nr. 2ra-1900/2021

2-19089950-01-2ra-25112021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (L.Mitrofan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M.Guzun, A.Malîi, I.Dutca)

ÎNCHEIERE

19 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Aliona Miron
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Firma Comercială de Producție „Soldi” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Firma Comercială de Producție „Soldi” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Ciobanu Gheorghe, Teosa Serghei, Cheltuiala Alexandr, Cazac Igor, Plugari Anatolie, Cheltuiala Timur și Cazacu Veaceslav cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare și încasarea cheltuielilor de asistență juridică,

împotriva deciziei din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

constată:

La data de 05 aprilie 2019 de Firma Comercială de Producție „Soldi” Societate cu Răspundere Limitată a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ciobanu Gheorghe, Teosa Serghei, Cheltuiala Alexandr, Cazac Igor, Plugari Anatolie, Cheltuiala Timur și Cazacu Veaceslav cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că prin încheierea nr.XXXXXX, s-a aplicat sechestrul pe bunurile pârâtei FCP „Soldi” SRL, inclusiv pe mijloacele bănești de pe conturile bancare, precum și pe bunurile pârâtei aflate la alte persoane, în limita valorii acțiunii civile, în sumă totală de 613 488,24 lei.

De asemenea, s-a autorizat pătrunderea forțată în încăperi pentru executarea încheierii executorului judecătoresc.

A menționat reclamanta că, în baza încheierii executorului judecătoresc Ciuchitu Radu nr.073-827/17, emisă în vederea executării documentului executoriu nr.XXXXXX, eliberat de Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana), pentru perioada de timp 06.06.2017-16.06.2017, la Direcția Principală de Înregistrare a Transportului și Calificare Conducătorilor Auto a Ministerului Dezvoltării Informaționale a RM, au fost aplicate interdicții de înstrăinare pe bunurile mobile înregistrate cu drept de

proprietate după FCP „Soldi” SRL, în sumă totală de 9 870 822,36 lei, fapt confirmat prin borderoul contului 123.4 de evidență a mijloacelor mobile.

A relatat că, prin încheierea executorului judecătoresc Ciuchitu Radu nr.XXXXX, emisă în vederea executării silite a documentului executoriu nr.XXXXX, eliberat de Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana), a fost aplicat sechestru pe mijloacele financiare ale debitorului în sumă de 2 309 697, 26 lei.

A indicat FCP „Soldi” SRL că, prin cererea nr.06/13-01 din 13 iunie 2017 a solicitat executorului judecătoresc Ciuchitu Radu substituirea sechestrului prin modificarea din oficiu a încheierii nr.073-827/17 din 06 iunie 2017 privind aplicarea măsurilor asiguratorii, prin anularea măsurilor asiguratorii și ridicarea în regim de urgență a sechestrului de pe mijloacele financiare ale debitorului/urmăritor, ce depășesc valoarea acțiunii, prin substituirea sechestrului aplicat pe mijloacele financiare și bunurile mobile și imobile ale debitorului, cu menținerea sechestrului doar pe contul de decontare deschis la BC ”ProcreditBank” SA, în sumă de 613 488,24 lei.

A remarcat reclamanta că, prin încheierea executorului judecătoresc din 13 iunie 2017, s-au anulat măsurile de asigurare și s-a ridicat sechestrul și interdicțiile aplicate față de FCP „Soldi” SRL, fiind menținut sechestrul pe contul de decontare în limita sumei de 613 488,24 lei, deținut la BC ”ProcreditBank” SA.

A relatat că, cererea de chemare în judecată depusă de Ciobanu Gheorghe, Teosa Serghei, Cheltuiala Alexandr, Cazac Igor, Plugari Anatolie, Cheltuiala Timur și Cazacu Veaceslav împotriva FCP „Soldi” SRL în partea restanțelor salariale, indemnizațiilor de concediere, penalităților de întârziere, a prejudiciilor morale, în suma pretinsă și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca neîntemeiată, iar măsurile de asigurare aplicare au fost anulate.

A indicat reclamanta că, prin încheierea din 06 martie 2019 a Curții Supreme de Justiție s-au declarat inadmisibile recursurile declarate de Ciobanu Gheorghe, Teosa Serghei, Cheltuiala Alexandr, Cazac Igor, Plugari Anatolie, Cheltuiala Timur și Cazacu Veaceslav împotriva FCP „Soldi” SRL, fiind menținută hotărârea primei instanțe.

A notat reclamanta că, în perioada 06.06.2017-16.06.2018, a fost privată de dreptul de a se folosi de bunurile sale, acestea fiind excluse din circuitul financiar al companiei, fiind în imposibilitate de a dispune liber de suma de 613 488,24 lei, iar prin nefolosirea mijloacelor financiare în intervalul de timp respectiv, companiei reclamante i s-a cauzat un prejudiciu, sub formă de venit ratat în sumă de 154 725,96 lei.

A solicitat reclamanta FCP „Soldi” SRL încasarea în mod solidar din contul pârâților în beneficiul său a sumei de 154 725,96 lei, cu titlu de prejudiciu material, suma de 41 405,20 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 5 883,94 lei cu titlu de taxă de stat.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 26 august 2020, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de FCP „Soldi” SRL împotriva lui Ciobanu Gheorghe, Teosa Serghei, Cheltuiala Alexandr, Cazac Igor, Plugari Anatolie, Cheltuiala Timur și Cazacu Veaceslav cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin aplicarea măsurilor de asigurare și încasarea cheltuielilor de asistență juridică, ca fiind neîntemeiată. S-a admis parțial cererea depusă de avocatul Olga Ursu în interesele lui Cheltuiala Alexandr, Cazac Igor, Plugari Anatolie, Cazacu

Veaceslav împotriva FCP „Soldi” SRL cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică, fiind încasată de la FCP „Soldi” SRL în beneficiul lui Cazacu Veaceslav suma de 1 500 lei, în beneficiul lui Plugari Anatolie suma de 1 500 lei, în beneficiul lui Cazac Igor suma de 1 500 lei și în beneficiul lui Cheltuiala Alexandr suma de 1500 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin decizia din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de FCP „Soldi” SRL și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 26 august 2020.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că instanța de fond just a conchis că, la cererea de chemare în judecată, nu au fost anexate probe concludente și verosimile care ar demonstra cu certitudine suportarea prejudiciului cauzat în urma aplicării măsurilor de asigurare, printr-un venit ratat, fiind anexat doar un calcul al prejudiciului material.

Instanța de apel a menționat că în vederea aplicării art.182 alin.(2) Cod de procedură civilă nu a fost întrunită cerința cu privire la legătura dintre cauză efect al prejudiciului, partea reclamantă neprezentând nici o probă cu privire la existența prejudiciului, mărimea acestuia, cât și probe că, acest prejudiciu a survenit în urma aplicării sechestrului.

Cât privește dezacordul apelantului cu încasarea cheltuielilor de asistență juridică de la FCP „Soldi” SRL în sumă de 1 500 lei în beneficiul părților/intimați, instanța de apel a reținut că, potrivit art.94 al.(1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

La 08 noiembrie 2021 FCP „Soldi” SRL a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 23 iunie 2021 și expediat participanților la proces la 08 noiembrie 2021 (f.d.256).

Prin urmare, cererea de recurs declarată la 08 noiembrie 2021, se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 25 noiembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimațiilor copia recursului și a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a

îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Firma Comercială de Producție „Soldi” Societate cu Răspundere Limitată.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Firma Comercială de Producție „Soldi” Societate cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Aliona Miron

Iurie Bejenaru